

[Eigaard.]

minalpolitiet foregaar paa en ganske udmærket Maade. Dette er dokumenteret i stor Udstrækning, siden Folketinget sidst behandlede Politilovforslagene, gennem Behandlingen af en Række alvorlige Forbrydelser i Samfundet, hvorved Politiet har løst sin Opgave, synes jeg, vedrørende alle disse Forbrydelser paa en mesterlig Maade. Jeg tror derfor ikke, det vil være muligt at dokumentere, at man skulde naa bedre Resultater ved Gennemførelsen af Enhedspolitiet eller disse Lovforslag, der fører til Enhedspolitiet, end der er naaet, siden Folketinget sidst behandlede disse Lovforslag.

Dernæst ønsker jeg at minde om, at jeg udtalte min Opfattelse vedrørende den økonomiske Side af Sagen saaledes, at Lovforslaget, gennemført i Praxis, vilde medføre betydelig Udgiftsforøgelse. Jeg nævner ikke dette, fordi jeg ikke mener, at Danmarks Politivæsen skal have gode økonomiske Vilkaar at leve under, heller ikke, fordi jeg ikke mener, at det danske Samfund skal have den bedste Politiorning, vi kan faa. Men hvis man har en god Ordning, der giver tilfredsstillende Resultater, set ud fra Samfundets Interesser, er det nødvendigt, at man overvejer alle Forhold, ogsaa de økonomiske, inden man gennemfører en Nyordning.

Endelig skal jeg gøre en enkelt Bemærkning vedrørende den Forhandling, der har været ført rundt omkring, siden Lovforslagene sidst behandlede, og hvoraf Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, nævnte et Par Artikler, der var forfattet af Politimester Vagn Bro. Jeg underkender ikke Politimester Vagn Bros Sagkundskab og politiske Indsigt, og hvad dertil hører, men jeg anerkender ikke, at det, at der inden for Venstre er et tidligere Medlem af dette Ting, der er Tilhænger af Enhedspolitiet, skulde være et Argument, der kunde have den fjerneste Værdi for Tilhængerne inden for Regeringspartierne af Enhedspolitiet. Jeg vil dog mene, at Regeringspartiernes Argumenter for Enhedspolitiet er af endnu stærkere Karakter, end selv Politimester Vagn Bros Artikler er.

Jeg slutter da med at sige, at jeg anerkender Besvarelsen af de fleste af de Spørgs-

maal, der stilledes fra Udvalgets Side, da vi paabegyndte Udvalgsarbejdet i sidste Rigsdagssamling. Disse Besvarelsers Materiale vil være et udmærket Grundlag for den nu forestaaende Udvalgsbehandling, og jeg tilsiger paa mit Partis Vegne en reel objektiv Vilje til virkelig at drøfte dette vigtige Problem inden for Udvalget, en Vilje til at naa det Facit, der vil blive tilfredsstillende for det danske Samfund og for de interesserede Parter.

Hasle: Ogsaa jeg kan henholde mig til de Udtalelser, som jeg fremsatte paa mit Partis Vegne, da Sagen var til Behandling her i Foraaret, og jeg kan tilsige en velvillig og indgaaende Behandling af Spørgsmaalet i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Jeg finder kun Anledning til ved denne Lejlighed at gøre en Bemærkning om et enkelt aktuelt Spørgsmaal, som Lovforslaget om Politiets og Arrestvæsenets Ordning i 2det Afsnits Forslag til Affattelsen af § 3 i Lov om Udgifter i Strafferetsplejen tager Sigte paa at afhjælpe. Jeg tænker her paa Jydsk Landhypotheek-Sagen, som efter de Oplysninger, der gives i Pressen — Aarhus Stiftstidende for den 11. d. M. —, nu er oppe paa en Udgiftssum af 165 000 Kr. Jydsk Landhypotheekforening giver jo ikke Laan i nogen Købstadejendom, den har altsaa overhovedet ikke virket i Aarhus Købstad, Silkeborg, Skanderborg eller Horsens, Byerne i Aarhus Amt. Den Domstol, der har undersøgt Sagen, er en Kommissionsdomstol, ikke den ordinære Domstol i Aarhus. Den Revisor, man har anvendt, og som skal have, efter hvad der er oplyst, 50 000 Kr., er Københavner. Den ene af de Sagførere, der er beskikket som Forsvarer, er fra Viborg. Kort og godt, denné Sag har ikke den allerringeste Interesse for Aarhus eller nogen anden By i Aarhus Amt. Ikke desto mindre skal Beløbet betales af disse Byer. Det er et fuldkommen urimeligt Forhold, og i dette konkrete Tilfælde saa urimeligt, at jeg retter den Forespørgsel til den højtærede Regering — det bliver vel nærmest til den højtærede Finansminister —, om det ikke, saaledes som det allerede er foresøgt af Borgmesteren i Aarhus og Formanden for den konservative Gruppe i Aarhus By, Landsretssagfører I. C. Sørensen, kunde lykkes at bevæge den højtærede Regering